

Nyáladzva hazudik Alföldi

2025 október 27. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Alföldi... Ugyan! - Végre valaki kiosztotta a m?vész urat...

Nehéz m?fajnak hírlík a pornográfia. Az ágazat f?h?seinek sem lehet könny? azzal a tudattal élni, hogy pénzért, el?menetelért, bármiért kell örömet színlelniük – igen, már itt is b?ven van politikai áthallás, akinek inge, jó

alaposan gombolja magára -, és valószínűleg még nehezebb a technikai stáb tagjának lenni, különösen azoknak, akiknek az a munkaköri kötelességük, hogy forgatásképes állapotba hozzák a szerény képességet, ráadásul megfáradt férfi szereplőket.

Híresen küzdenek ezzel a libsi politikai propagandisták is, csütörtökön például a máj középkelet-ázsiai hisztériája, Alföldi Róbert puffentett a virtuális éterbe egy bántóan közhelyes, fárasztó, tehát abszolút klasszikus SZDSZ-es kampányszöveget a magyar Békemenet és a globalizmus aktuális reménysége által összegründolt feszengés tényérbemészóan hazug összevetésével.

A kiöregedben lévő csepőrágó freudi vágyvezéreltségre! áruklódó Facebook-nyöszörgésében arról szenved, hogy

„(.) azt hallom, azt hallgatom, azt kell hallgatnom az egyik oldal fűszónokától, a tömegben megszólaltatott honfitársaimtól, a kormányon lévő politikustoktól, a kormányhoz média – hát tényleg létezik ilyen egy demokráciában? – képviselőitől, a kultúrában dolgozó, kvázi kollégáimtól, hogy én hazaáruuló vagyok és háborúpárti. Csak azért, mert nem náluk menetelek, mert nem rájuk szavazok! (.) háborúpártinak, a háború támogatójának kiáltanak ki engem és még több millió magyar honfitársamat, csak azért, mert szerintük nem rájuk szavazok, csak azért, mert nem egy olyan Magyarországot képzelek, mint ami most van. Azt az égbekiáltó, pofátlan, aljas jelzőt aggatják rám, hogy támogatom egy háborút. Hogy támogatom a gyilkosságokat, a nemi erőszakokat, az emberek megcsonkítását, a gyerekek lebombázását. A pusztítást! (...) Nagyon hangosan, ordítva és felháborodva, kikérem magamnak!”

Ezzel szemben bezzeg, hazudja a virtuáliában ordító Alföldi, *„(.) hallgatom az esti beszédet, ahol a fűszónok arról beszél, hogy nincs ilyen vagy olyan magyar, magyar van, hogy nem az a fontos, hogy kire szavazol, hogy mindegy milyen pártot támogatsz, mert az a fontos, hogy most már végre együtt, egymást szeretve, szépen, kedvesen tényleg kezdjük már el építeni egy demokráciát”.*

És ezért, elégül ki nagy nehezen intellektuálisan ennyi iszonyúan kínos, buta, primitív nyáladzás után Alföldi, *„teljesen objektíve gondoljuk át, hogy akkor kire is szavazunk jövőre!”.*

Ezt az egyet megígérhetjük, Alföldi. Teljesen objektíve átgondolva fogunk a Fidesz-KDNP-re szavazni,

már azért is, mert ezzel a szellemileg és stílusában is zavarba ejtő en giccses nyáladzással csak megerősített minket meggyőződésekben ez a múltidejű ripacs.

Persze egy pillanatig sem hisszük azt a butaságot, hogy Alföldi valamiféle komolyan veendő, saját véleményét fogalmazott meg. Ennél a szövegnél ugyanis, legyen bármily meglepő, még őt is nagyobb minőségű embernek tartjuk szellemileg. Akkor is, ha eddig is könnyedén hajította sutba az intellektuális szuverenitást és igényességet, és mindig volt az a pénz, amiért nyakig merült például a szerencsésen kimúlt Heti hetes nyomorúságába. Legyen világos:

Ő egy színész, aki a mindenkor rendező utasításait teljesíti, még ha bizonyos esetekben nem is kell hozzá szövegkönyv és direkt ukáz. Ebből él.

Persze hajlam is kell hozzá.

Mégis tényérbemészó, bicskanyitogató, visszafogott jelzőkkel nehezen minősíthető az a párját ritkító, fénysebességgel véghezvitt szemforgatás, amivel a magyarok Békemenetét voltaképp személye elleni autodafénak hazudja, és nyúlós-nyálás máj könnyeket pillogva meghatódik a ripacszkodásban lelki társa, Magyar Péter egyes fordulataiban is Orbán Viktort utánozni próbáló fecsegésén.

A valóság az, hogy a miniszterelnök egyetlen szóval sem foglalkozott október 23-ai beszédében Alföldivel. A zaklatott élet komédiás kóros önképére vall, hogy bár a kormányhoz beszéde bárki által könnyedén hozzáférhető a világhálón, és így a sérült pszichéből fakadó pehelysúlyú hazugság gyorsan lelepleződik, mégis képes volt önnön megálmodott-vágyott megemléztetését beleklaviatúrázni a Zuckerberg-galaxisba.

Értjük, persze, ő is szeretne mások farvizén beleíródni a történelembe, de hát a tények csak tények, és azok nem állnak összhangban a vergődő belpesti Jágó virtuális ordításával.

Éppen ellenkezőleg, a „most már végre együtt, egymást szeretve, szépen, kedvesen”, többek között az ölésre

alkalmas eszközöket szívének kedvesnek nevez? kiszuperált exkatona, Ruszin-Szendi Romulusz részvételével és az újságírók er?szakos kilökdösésével lezajlott antimenet f?szónoka, a volt feleségét lehallgató-zsaroló-bántalmazó telefonrabló nem össznépi összeborulást hirdetett, hanem – okkal nyakörvként tudva magán Brüsszelben megvédett mentelmi jogát – a póráz végét rángató gazdái iránymutatásainak megfelelően „a Kreml leglojálisabb szövetségesének” rágalmazta a magyar miniszterelnököt, Európa egyetlen következetes békepárti államfőfiját, 1956 szerepl?it, h?seit említve pedig nagy gondossággal elhallgatta Pongrácz Gergely vagy épp Wittner Mária nevét.

A színpad el?tti szájakból pedig áradt a „mocskos Fidesz!”.

Ezzel szemben Orbán Viktor volt az, aki a keresztény szeretet és a nemzeti összetartozás jegyében szeretettel szólította meg gy?löletre hergelt, de jobb sorsra érdemes honfitársainkat: „(.) a következ? öt hónapban beszélünk kell a megtévesztett magyarokkal is. Egyetlen lélekr?l sem mondhatunk le, mert minden magyar felel?s minden magyarért”.

A két esemény között a különbség ordító, annyira, hogy az még Alföldi virtuális rángatózását-ordítózását is túlharsogja. A lejtmenetben lévő brüsszeli ihletettség?, aktuális SZDSZ az önimádat és a széthúzás beteges, saját köreiben is bizalmatlan, naponta össze-vissza hablatyoló társulása, a keresztény nemzeti tábor a szeretet és az összefogás ellenállhatatlan erejének letéteményese.

Alföldi... Ugyan!

Ágoston Balázs - www.demkrata.hu

Ajánló